

Dosarul nr. 2rac-225/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani – V. Chisilița

Instanța de apel: CA Chișinău – L. Pruteanu, V. Buhnaci, M. Guzun

DECIZIE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând recursul declarat de către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 73,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 73 împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Iras Grup”, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Rogob” și Societatea cu Răspundere Limitată „Vasconi” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 06 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 73, s-a menținut hotărârea din data de 14 august 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani,

constată:

La 30 septembrie 2016 Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 73 (în continuare CCL nr. 73) a depus cerere de chemare în judecată, concretizată ulterior împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Iras Grup” (în continuare SRL „Iras Grup”, prin care a solicitat încasarea datoriei pentru utilizarea elementelor constructive ale imobilului în sumă de 12 253, 74 lei, pentru servicii comunale în sumă de 17 967, 6 lei, pentru cheltuielile suportate în legătură cu pregătirea sistemului de încălzire pentru sezonul rece în sumă de 631, 27 lei, pentru repararea acoperișului în sumă de 5 984, 64 lei, în total suma de 36 837,25 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 4-10, 31-32, vol. I)

În motivarea acțiunii CCL nr. 73 a invocat că în baza hotărârii adunării generale a locatarilor din 26 decembrie 2009 și hotărârii Consiliului municipal Chișinău nr. 13/5 din data de 27 decembrie 2007, tariful pentru deservirea fondului locativ, deservirea tehnică și reparația echipamentelor tehnice din interiorul blocului, constituie 1 leu pentru 1 m.p.

SRL „Iras Grup” este proprietar al încăperilor nelocative din blocul amplasat în str. xxxxx, mun. Chișinău, deținând 30,85% din bunul imobil cu numărul cadastral xxxxx și 34,29% din bunul imobil cu numărul cadastral xxxxx. În total, SRL „Iras

Grup” deține în proprietate 499,1 m.p., din blocul locativ amplasat în str. xxxxx, mun. Chișinău și care se află în gestiunea CCL nr. 73.

Societatea pârâtă datorează cooperativei plățile pentru utilizarea elementelor constructive ale imobilului și pentru serviciile comunale pentru perioada 30 august 2013 - 30 august 2016.

În scopul stingerii datoriei la 01 septembrie 2016 CCL nr. 73 a expediat în adresa SRL „Iras Grup” pretenția, prin care a solicitat stingerea datoriei formate, însă nu a primit niciun răspuns.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din data de 02 februarie 2017 s-au atras în proces SRL „Rogob” și SRL „Vasconi”, în calitate de intervenienți accesorii (f.d.77 vol. 1).

Prin hotărârea din data de 14 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către CCL nr. 73 ca fiind neîntemeiată. (f.d. 27, 34-38, vol.II)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 06 noiembrie 2018 a respins apelul declarat de către CCL nr. 73, a menținut hotărârea din data de 14 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani. (f.d. 110,111-118, vol.II)

Pentru a ajunge la această concluzie instanțele de judecată au reținut că potrivit legislației ce reglementează raportul juridic litigios solicitările înaintate de către CCL nr. 73 cu privire la încasarea datoriei sunt neîntemeiate, ori serviciile de gospodărie comunală se prestează doar în baza unui contract încheiat între consumator și furnizorul de serviciu sau gestionarul fondului locativ, în sperță asemenea contracte lipsesc, nefiind prezentate ca probă.

Mai mult, plățile pentru serviciile comunale prestate se efectuează în baza conturilor lunare, facturilor respective pentru fiecare tip de serviciu, la caz facturile fiscale prezentate sunt eliberate în aceeași dată pentru o altă perioadă decât cea pentru care se pretinde încasarea datoriei și sunt reflectate alte sume decât cele solicitate.

Instanțele de judecată au mai concluzionat că nu este clar motivul înaintării pretențiilor cu privire la încasarea cheltuielilor pentru repararea acoperișului și a cheltuielilor pentru pregătirea sezonului de încălzire pentru sezonul rece separat de cheltuielile cu privire la încasarea datoriilor pentru serviciile comunale, or serviciile comunale includ și aceste cheltuieli.

Împotriva deciziei instanței de apel CCL nr. 73 la 06 martie 2019 a depus recurs, iar la data de 13 mai 2019 a depus recurs suplimentar, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată. (f.d. 121-151, vol.II, 1-4,vol.III)

În motivarea recursului recurenta a indicat că instanța de apel la examinarea cauzei a încălcat în mod esențial și a aplicat incorect normele de drept material.

Instanțele de judecată nu au luat în considerație faptul că SRL „Iras Grup” se eschivează de la semnarea contractului pentru prestarea serviciilor comunale, de la primirea și achitarea facturilor expediate pentru deservirea blocului locativ de către CCL nr. 73.

Intimata pentru a duce instanța în eroare a invocat faptul încheierii directe cu SA „Apa- Canal Chișinău” și cu SA „Termoelectrica” a contractelor de prestări servicii, însă aceste contracte nu au nimic comun cu serviciile comunale pentru deservirea tehnică a rețelelor interne a blocului.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la data de 06 noiembrie 2018, a publicat-o pe portalul instanțelor de judecată la data de 30 noiembrie 2018, a expedit-o participanților la proces la data de 05 decembrie 2018.(f.d.119)

Confirmare privind recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul declarat la data de 06 martie 2019 de către CCL nr. 73 se consideră a fi depus în termen.

În conformitate cu art. 439, alin. (2) al Codului de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție prin încheierea din data de 22 mai 2019 a considerat recursul admisibil.

Articolul 441 al Codului de procedură civilă stipulează că în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 445, alin. (1), lit. b) al Codului de procedură civilă instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Conform art. 118, alin. (3) al Codului de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Articolul 130, alin. (1-3) al Codului de procedură civilă statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

În speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către CCL nr. 73 întemeiat și care urmează să fie admis din considerentele ce preced.

CCL nr. 73 prin prezenta acțiune a solicitat încasarea din contul SRL „Iras Grup” a datoriei pentru servicii comunale, pentru utilizarea elementelor constructive ale imobilului, pentru cheltuielile suportate în legătură cu pregătirea sistemului de încălzire pentru sezonul rece, pentru repararea acoperișului și compensarea cheltuielilor de judecată.

Instanțele de judecată au emis hotărârile sus- menționate.

Concluzia instanțelor de judecată privind respingerea acțiunii este considerată de către Colegiul, civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție incorectă din următoarele considerente.

Verificând hotărârile adoptate, instanța de recurs a constatat că instanțele ierarhic inferioare corect au stabilit circumstanțele raportului juridic litigios și anume că CCL nr. 73 este gestionarul blocului locativ amplasat în str. xxxxx, mun. Chișinău.

SRL „Iras Grup” deține în proprietate 499,1 m.p., din încăperilor nelocative din blocul locativ amplasat în str. xxxxx, mun. Chișinău, deținând 30,85% din bunul imobil cu numărul cadastral xxxxx și 34,29% din bunul imobil cu numărul cadastral xxxxx.

Totodată, s-a constatat că între CCL nr. 73 gestionarul blocului locativ și SRL „Iras Grup” nu este încheiat contract de deservire a blocului locativ.

În urma celor relatate, Colegiul lărgit conchide că instanțele de judecată deși corect au reținut circumstanțele cauzei incorect au aplicat normele de drept material ce reglementează raportul juridic litigios și au respins cererea de chemare în judecată înaintată de către CCL nr. 73.

CCL nr. 73 a criticat hotărârile instanțelor de judecată ierarhic inferioare, invocând că SRL „Iras Grup” este obligat să achite serviciile comunale chiar dacă nu este încheiat contract de deservire a blocului locativ, precum și cheltuielile pentru utilizarea elementelor constructive ale imobilului, cele suportate pentru pregătirea sistemului de încălzire pentru sezonul rece și pentru repararea acoperișului, întemeindu-și acțiunea pe decizia adunării generale a membrilor CCL nr. 73 din 26 decembrie 2009 și pe pct. 8 din decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 13/5 din 27 decembrie 2007 cu privire la aprobarea tarifelor pentru chirie, deservirea blocului locativ, deservirea tehnică și reparația echipamentelor tehnice din interiorul blocului.

Cu referire la criticile aduse de către CCL nr. 73 cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunale, Colegiul lărgit menționează că prin prisma art. 3, alin. (1), lit. c) al Legii condominiului locativ nr. 913 din 30 martie 2000 rezultă că efectul acestei legi se extinde și asupra cooperativelor de construcție a locuințelor.

În conformitate cu prevederile art. 14, alin. (2) al Legii condominiului locativ nr. 913 din 30 martie 2000 proprietarii/chiriașii locuințelor din condominiu achită serviciile comunale și alte servicii utilizate în conformitate cu legislația și cu actele normative în vigoare.

Potrivit pct. 1 din decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 13/5 din 27 decembrie 2007 cu privire la aprobarea tarifelor pentru chirie, deservirea blocului locativ, deservirea tehnică și reparația echipamentelor tehnice din interiorul blocului, a fost aprobat tariful lunar pentru deservirea blocului locativ, deservirea tehnică și reparația echipamentelor tehnice din interiorul blocului în mărime de 1 leu pentru un metru pătrat de suprafață utilă, aplicat cetățenilor care locuiesc în apartamente (privatizate, neprivatizate) din blocurile locative (municipale, departamentale și cămine).

Punctul 8 din decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 13/5 din 27 decembrie 2007 cu privire la aprobarea tarifelor pentru chirie, deservirea blocului locativ, deservirea tehnică și reparația echipamentelor tehnice din interiorul blocului, s-a recomandat asociațiilor proprietarilor de locuințe privatizate și asociațiilor de coproprietari în condominiu să aplice tarifele pentru deservirea blocului locativ, deservirea tehnică și reparația echipamentelor tehnice din interiorul blocului, aprobate prin prezenta decizie.

În scopul executării deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 13/5 din 27 decembrie 2007 CCL nr. 73 la adunarea generală a membrilor 26 decembrie 2009 a aprobat tariful lunar pentru deservirea blocului locativ din str. xxxxx, mun. Chișinău, pentru deservirea tehnică și reparația echipamentelor tehnice din interiorul acestui bloc, aplicat agenților economici, să fie în mărime de cel puțin 1 leu pentru un metru pătrat lunar.

Colegiul lărgit menționează că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile SRL „Iras Grup” deține în proprietate 499,1 m.p., din încăperile nelocative din blocul locativ amplasat în str. xxxxx, mun. Chișinău, deținând 30,85% din bunul imobil cu numărul cadastral xxxxx și 34,29% din bunul imobil cu numărul cadastral xxxxx.

CCL nr. 73 a solicitat încasarea de la SRL „Iras Grup” datoria pentru serviciile comunale în sumă de 17 967, 60 lei, pentru perioada de la 30 august 2013 până la 30 august 2016, calculată pentru 499,1 m.p. deținuți cu drept de proprietate.

În urma celor relatate Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide ca fiind întemeiate pretențiile CCL nr. 73 cu privire la încasarea de la SRL „Iras Grup” a datoriei pentru serviciile comunale.

Argumentul SRL „Iras Grup” precum că nu are încheiat contract cu CCL nr. 73 privind prestarea serviciilor comunale, fapt cel exonerează de obligația de achitare a serviciilor respective a fost reținut de instanțele de judecată ierarhic inferioare ca fiind întemeiat, însă este apreciat critic de instanța de recurs, ori conform art. 3, alin. (1), lit. f) al Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, serviciile de administrare a fondului locativ public și privat se atribuie la categoria serviciilor publice de gospodărie comunală, iar în temeiul prevederilor art. 25 alin. (5) din aceeași lege, pe care instanțele ierarhic inferioare nu le-au aplicat, agenții economici care furnizează/prestează servicii de gospodărie comunală fără contracte cu consumatorii, în caz de neachitare a sumelor datorate, pot acționa conform prevederilor alin. (2)-(4), și anume pot solicita pe cale judecătorească încasarea sumelor datorate.

Rațiunea legiuitorului în instituirea normei citate constă în aceea că încheierea unui contract de prestare a serviciului public este nu doar obligația legală a prestatorului de serviciu, ci și a consumatorului. În caz contrar, eschivarea consumatorilor de la încheierea contractelor de prestare a serviciilor comunale și, respectiv, de la achitarea costului acestor servicii, ar avantaja în mod discriminatoriu consumatorii care nu se află în relații contractuale cu prestatorii serviciilor comunale, dar beneficiază de aceleași servicii ca și consumatorii de bună-credință, care au încheiat contractele corespunzătoare și suportă cheltuieli în acest sens.

Totodată, Colegiul relevă că sintagma „agent economic” de la art. 25 alin. (5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002 înglobează și gestionarul fondului locativ, atâta timp cât acesta are împuterniciri pentru executarea obligațiilor ce țin de administrarea, întreținerea și exploatarea fondului locativ, inclusiv prin prisma deservirii blocului locativ, deservirii tehnice și a reparației echipamentelor tehnice din interiorul blocului pe care îl gestionează.

Prin urmare, în lipsa unui contract de deservire tehnică încheiat cu CCL nr. 73, care este gestionarul blocului locativ SRL „Iras Grup” este obligat să achite serviciile comunale pentru deservirea blocului locativ.

De asemenea, instanța de recurs consideră argumentul SRL „Iras Grup” privind faptul neprezentării de către CCL nr. 73 a documentelor contabile privind existența datoriilor la serviciile comunale eliberat ca fiind neîntemeiat, ori la materialele

dosarului f.d. 219-224 sunt anexate facturile fiscale ce confirma datoria SRL „Iras Grup” pentru serviciile comunale privind deservirea blocului locativ inclusiv și pentru perioada 30 august 2013-30 august 2016, care sunt întocmite cu respectarea Instrucțiunii privind completarea formularului tipizat de document primar cu regim special „Factură fiscală”, aprobată prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 115 din 06 septembrie 2010, în vigoare la momentul emiterii.

Mai mult, potrivit prevederilor art. 19, alin. (2) al Legii contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007 documentele primare se întocmesc în timpul efectuării operațiunii, iar dacă aceasta este imposibil – nemijlocit după efectuarea operațiunii sau după producerea evenimentului, în speță, CCL nr. 73 a indicat că nu a eliberat facturile fiscale lunar, pe motiv că nu cunoștea rechizitele bancare ale SRL „Iras Grup”, iar după aflarea acestora a eliberat facturile fiscale.

Cu referire la pretențiile CCL nr. 73 privind încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu pregătirea sistemului de încălzire pentru sezonul rece în sumă de 631, 27 lei, pentru repararea acoperișului în sumă de 5 984, 64 lei și pentru utilizarea elementelor constructive ale imobilului în sumă de 12 253, 74 lei, instanța de recurs le reține ca fiind întemeiate din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 12, alin. (4) al Legii condominiului locativ nr. 913 din 30 martie 2000 proprietarii participă la cheltuielile pentru întreținerea și reparația proprietății comune în condominiu în modul stabilit de prezenta lege și de alte acte legislative și normative.

Aici, instanța de recurs menționează că fiecare proprietar are obligația de a contribui la întreținerea și reparația proprietății comune din condominiu, inclusiv în scopul de pregătire a sistemului termic pentru sezonul de iarnă, pentru repararea acoperișului cât și pentru utilizarea elementelor constructive ale imobilului, obligație ce este proporțională cotei-părți a proprietarului, fapt prevăzut de art. 14 alin. (5) din Legea condominiului în fondul locativ nr. 913 din 30 martie 2000.

CCL nr. 73 a invocat că pentru perioadele de încălzire 2014-2017 a cheltuit suma de 1 647,13 lei pentru pregătirea sistemului termic pentru sezonul de iarnă, pentru suprafața totală a blocului aflat în gestiune, astfel, datoria SRL „Iras Grup” pentru suprafața de 499,1 m.p. urmează să achite 631,27 lei, sumă ce este proporțională cotei-părți deținute cu drept de proprietate de către SRL „Iras Grup”.

De asemenea, CCL nr. 73 a indicat că în toamna anului 2015 a efectuat reparația capitală a acoperișului, suportând cheltuieli în mărime de 110 417,75 lei, iar datoria SRL „Iras Grup” pentru suprafața de 499,1 m.p., care urmează să fie achitată în mărime de 5 984, 64 lei.

În motivarea pretenție cu privire la încasarea datoriei pentru utilizarea elementelor constructive ale imobilului a indicat că pe fațada blocului locativ aflat în gestiunea CCL nr. 73, sunt instalate țevile de ventilare ale SRL „Iras Grup”, care ocupă suprafața de 7.5 m.p. Astfel, SRL „Iras Grup” urmează să achite suma de 12 253, 74 lei, pentru utilizarea elementelor constructive ale imobilului.

Prin urmare, instanța de recurs menționează că CCL nr. 73 în calitate de gestionar al blocului locativ amplasat în str. xxxx, mun. Chișinău a suportat cheltuielile de pregătire a sistemului termic pentru sezoanele de iarnă 2014-2017 în sumă totală de 11 647, 38 lei, iar pentru repararea acoperișului în sumă de 5 984, 64 lei, care, în conformitate cu art. 14 alin. (5) din Legea condominiului în fondul locativ nr. 913 din 30 martie 2000, urmează a fi repartizate spre achitare fiecărui proprietar (chiriaș,

arendaș) proporțional cotei-părți a acestuia în condominiu, SRL „Iras Grup” îi revine obligația de a achita datoriile respective.

CCL nr. 73 a mai solicitat încasarea cheltuielilor de judecată suportate în urma achitării taxei de stat, Aici Colegiul notează că potrivit art. 94 alin. (1) al Codului de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În speță, cheltuielile de judecată suportate de CCL nr. 73 sunt constituite exclusiv din cheltuielile de plată a taxei de stat în sumă de 2 487,13 lei, și anume din: taxa de stat în sumă de 1 105,13 lei la depunerea cererii de chemare în judecată, confirmată prin ordinele de plată nr. 46349 din 28 septembrie 2016, nr. 46363 din 22 noiembrie 2016, taxa de stat în sumă de 829,00 lei la depunerea cererii de apel confirmată prin ordinul de plată nr. 01 din 11 mai 2018 și taxa de stat în sumă de 553,0 lei la depunerea cererii de recurs, confirmată prin ordinul de plată nr. 2 din data de 27 februarie 2019. (f.d. 3, 30, vol.I, 69, 120, vol.II)

În legătură cu faptul că pretențiile CCL nr. 73 sunt admise integral, Colegiul lărgit consideră imperativ de a-i compensa cheltuielile de plată a taxei de stat în sumă de 2 487,13 lei.

În concluzie, instanța de recurs relevă că în cadrul judecării pricinii, instanțele de judecată ierarhic inferioare au creat participanților la proces condiții obiective și echitabile pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea pentru părți a dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului.

Astfel, având în vedere faptul că instanțele de judecată ierarhic inferioare au interpretat eronat normele de drept material Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de admitere a recursului, de a casa integral decizia din data de 06 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din data de 14 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și de a emite o nouă hotărâre privind admiterea acțiunii.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 445, alin. (1), lit. b) al Codului de procedură civilă Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 73.

Se casează integral decizia din data de 06 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din data de 14 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, emise în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 73 împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Iras Grup”, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Rogob” și Societatea cu Răspundere Limitată „Vasconi” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată și se emite o nouă hotărâre, prin care se admite acțiunea.

Se încasează din contul Societății cu Răspundere Limitată „Iras Grup” în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 73 datoria pentru serviciile comunale în sumă totală de 36 837,25 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 2 487,13 lei, în total suma de 39 324,38 lei (treizeci și nouă de mii trei sute douăzeci și patru lei, 38 bani).

Decizia este irevocabilă.

Președinte ședinței,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Nina Vascan

Victor Burduh